

saadant Privilegium kunde komme til at opstaa lyslevende igen, efter at dette Lovforslag var blevet vedtaget. Saa vidt mig bekendt eksisterer der to Fiskegaardene neden for Randers ud imod Fjorden, men disse to Fiskegaardene, som ejes af private Folk, ligge ud til Siderne, saaledes at jeg ikke tror, at deres Eksistens vil have nogen Betydning i Retning af at fiske Laks og Ørreder. Det er blevet mig meddelt, at disse to Fiskegaardene godt kunde vedblive at eksistere efter denne Lovs Vedtagelse, men selvfølgelig maa man have sin Opmærksomhed henvendt ogsaa paa dette Punkt. Der eksisterer dernæst ganske rigtigt, som bemærket af den ærede Ordfører, en gammel Ret for Randers Havnevæsen til at holde Fiskegaardene midt i Strømmen, som ganske vist kunde bringes til Live igen, hvis Strømforholdene tillode det, men disse ere jo blevne anderledes nu, og jeg tror, at Randers Havnevæsen for Sejladsens Skyld ikke vil kunne undvære det Løb, som dette Privilegium gælder for. Den ærede Ordfører har imidlertid Ret i, at der eksisterer et saadant Privilegium, og det har allerede fra Begyndelsen af Forhandlingen om dette Lovforslag staaet mig klart, at skulde et saadant Privilegium komme paa Tale igen, var der intet andet at gøre end at afløse det. Den Fiskegaard, Randers Havnevæsen har Ret til eventuelt at etablere, kan nemlig ikke bestaa sammen med dette Lovforslag.

Den ærede Ordfører henledte dernæst Opmærksomheden paa, at Loven af 26de Marts 1898 er traadt ud i Livet paa en højst maadelig Maade. Jeg tror, at det, som Ordføreren der siger, desværre er rigtigt, og det ligger jo ganske simpelt i, at det ikke er nogen let Sag for Politimestrene at holde Kontrol med Lovens Opretholdelse over hele deres Distrikt. Der er ganske vist enkelte Politimestre, der have megen Interesse for Fiskerivæsenet og af og til inspicere Fiskerivandene for at se, om Loven bliver opretholdt. Jeg havde den Glæde paa en Rejse i Jylland at træffe en Politimester, som gik ud om Natten for eventuelt at attrapere Folk, der drev ulovligt Fiskeri. Men selvfølgelig kan man ikke vente, at der skal være en saadan Interesse til Stede hos Politimestrene alle Vegne Landet over, og der mangler tilstrækkelig Styrke af tilsynsførende rundt om i Landet, som kunne se nøje efter, at Loven bliver opretholdt. Det er en Svagheit, som jeg allerede har haft Blik for i længere Tid, og som jeg ogsaa har tænkt paa muligt at faa ændret. Jeg glemte her

at sige, at der, som ogsaa fremhævet af den ærede Ordfører, er udgaaet Paalæg til Politimestrene om at paase disse Forhold, men, som jeg allerede før bemærkede, et er at have en god Vilje, et andet at kunne magte den Slags Ting paa et vidt Territorium, saaledes at man vistnok tør gaa ud fra, at det desværre ikke sker alle Vegne. Den ærede Ordfører henledte min Opmærksomhed paa, at det var ønskeligt, om den nuværende Fiskerikonsulent kunde blive lettet i sit Arbejde paa sine Rejser ved at faa Jærnbankort. Det er jo et mindre Punkt, som vi let kunne komme ud over, og jeg skal gerne træde i Forbindelse med den danske Fiskeriforening, under hvem den nuværende Fiskerikonsulent sorterer, for at forsøge, om der muligvis kunde paalægges ham at føre et endnu skrapere Tilsyn og at gøre endnu hyppigere Rejser, end han hidtil har udført. Jeg maa erkende, at efter de Indberetninger, jeg har faaet, har vedkommende Fiskerikonsulent foretaget hyppige Rejser og har ogsaa hyppig henledt Opmærksomheden paa Overtrædelser af Loven, men en enlig Mand kan vanskelig overkomme et saa vidtløftigt Arbejde, og jeg er ganske enig med den ærede Ordfører i, at det vilde være heldigt, om vi fik flere Kræfter til at paase, at Loven overholdes, og jeg skal ogsaa tage dette Punkt under Overvejelse.

De andre Henstillinger, som den ærede Ordfører gjorde til mig, ere mindre væsentlige, jeg skal kun dertil bemærke, at jeg skal tage dem under velvillig Overvejelse. Med Hensyn til det sidste Punkt, som den ærede Ordfører kom ind paa, nemlig at søge at faa et forbedret Lakse- og Ørredfiskeri ogsaa i den øvre Del af Gudenaå, saa mente jo den ærede Ordfører, at i Øjeblikket lod det sig ikke gøre, fordi Fiskebestanden ikke var saa stor, at den behøvede mere Vand, end den i Øjeblikket har op til Silkeborg — jeg tror, det var saaledes, den ærede Ordfører udtalte sig — (*Alf. Christensen*: Ja.) Den ærede Ordfører henstillede da, at man tog fat paa Tanken om Oprettelsen af en Fiskeudklækningsanstalt. Det har jo under Forhandlingerne om dette Lovforslag fra Begyndelsen været omtalt og ogsaa billigt fra alle Sider, at Meningen maatte være at komme til en kunstig Fiskeudklækningsanstalt, og jeg tvivler her ikke om, at det vil lykkes om ikke alt for lang Tid at faa en sliq Anstalt etableret. Men inden man skrider til dette Foretagende, har jeg anset det for rigtigst først at se at faa Loven gennemført; naar det er sket, vil det være